

handler den såkaldte »transnationale situation«. Den transnationale situation er kendetegnet ved, at en virksomhed med aktiviteter i mindst 2 medlemsstater er insolvent efter sin medlemsstats insolvensret og i overensstemmelse med stk. 3. Som en konsekvens af insolvens vil virksomheden i fx Tyskland ikke kunne opfylde sine økonomiske forpligtelser over for lønmodtagere beskæftigede andetsteds fx i Danmark. En lønmodtager skal i denne situation kunne få sit løntilgodehavende mv. udbetalt af garantiinstituttet i den medlemsstat, hvor lønmodtageren sædvanligvis udfører eller udførte sit arbejde. Afhængig af det aktuelle ansættelsesforhold må det derfor bero på en konkret vurdering, når det skal afgøres, om Lønmodtagernes Garantifond er det rette løngarantiinstitut til at udbetale løn mv. til en sådan lønmodtager, eller om det i stedet bør være en anden medlemsstats garantiinstitut der skal foretage udbetaling.

I bestemmelsens nye stykke 3 foreslås insolvens defineret i overensstemmelse med direktivets artikel 2, stk. 1, jf. ændringsdirektivets artikel 1, nr. 2.

Dækningen fra fonden i den transnationale situation vil ikke omfatte udstationerede lønmodtagere i Danmark. Det skyldes, at disse lønmodtagere sædvanligvis udfører deres arbejde i et andet land end Danmark, og kun midlertidigt udfører arbejde her i landet. Der henvises særligt til § 3 i lov om udstationering af lønmodtagere, der gennemførte direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i tjenesteydelser (EF-tidende 1997, L 18, s.1).

Lovforslaget ændrer ikke ved retsstillingen for ansatte i danske virksomheder, der arbejder uden for EU og EØS.

Til nr. 3

Som følge af det udvidede insolvensbegreb i artikel 2, stk. 1, jf. ændringsdirektivets artikel 1, nr. 2, og udvidelsen i den transnationale situation i artikel 8 a, jf. ændringsdirektivets artikel 1, nr. 4, ændres § 2. Fondens dækningsforpligtelse vil afhænge af, hvilken insolvenssituation der foreligger.

I § 2, stk. 1, bestemmes det derfor, hvilke krav der er omfattet af fondens dækningsforpligtelse. Som det fremgår, ændres der ikke ved nærværende lovforslag på kravene omfattet af Lønmodtagernes Garantifonds betalingsforpligtelser. Fondens udvidede dækningsforpligtelse medfører imidlertid, at det nuværende stk. 1 opsplittes i to stykker.

I det nye stykke 4 foreslås det, at garantien ved anmeldt betalingsstandsning alene omfatter krav, der forfalder under betalingsstandsningen – herunder hører også krav fra fritstillede lønmodtagere uagtet at

fritstillingen er meddelt før fristdagen. Anmeldelsestidspunktet for betalingsstandsningen vil være afgørende for, om et lønkrav mv. er omfattet af fondens dækningsforpligtelse, og er således den fristdag, der skal fastsættes efter artikel 3, jf. ændringsdirektivets artikel 1, nr. 2. Hvis fristdag fx etableres den 28. oktober, og lønnen forfalder den 31. oktober samme år, omfatter garantien for månedslønnes vedkommende løn for hele oktober.

Straks ved anmeldelsen af en betalingsstandsning vil skifteretten beskikke et tilsyn, jf. konkurslovens § 10, stk. 2, jf. § 11, stk. 1. Det beskikkede tilsyn er tiltænkt en central rolle i forhold til udvidelsen af Lønmodtagernes Garantifonds dækningsforpligtelse. Lønmodtagernes Garantifond vil således ikke kunne udbetale løn uden at have fået tilsynets accept heraf. Dette skyldes, at fondens udbetaling af løn reelt er at sidestille med almindelig optagelse af lån til virksomheden, der kun kan gennemføres med tilsynets samtykke, jf. konkurslovens § 15, stk. 1. Fondens udbetaling omfatter alene nettolønnen, idet virksomheden skal indbetale skat for lønmodtageren til ToldSkat.

Med henblik på at sikre en optimal og dermed hurtig behandling af virksomhedens anmodning til Lønmodtagernes Garantifond om lønudbetalinger mv. vil der administrativt blive fastsat en procedure, hvor arbejdsgiveren underskriver en blanket – tiltrådt af tilsynet – til Lønmodtagernes Garantifond med de nødvendige oplysninger (lønsedler mv.), der opfylder nærmere fastsatte dokumentationskrav. Lønmodtagernes Garantifond vil alene dække krav i betalingsstandsningssituationen, som i tilfælde af en konkurs ville være omfattet af konkurslovens § 95, stk. 1, nr. 1-3.

Med hensyn til feriepenge går forslaget dog ud på, at fonden alene betaler beløb, som lønmodtageren har krav på at få udbetalt, så længe betalingsstandsningen løber. Det betyder på den ene side, at fonden ikke under betalingsstandsningen indbetaler beløb til Feriekonto, som først kommer til udbetaling til lønmodtageren på et senere tidspunkt. På den anden side betaler fonden beløb, som lønmodtageren har optjent til at holde ferie for. Det vil først og fremmest sige løn under ferie til de lønmodtagere, der holder ferie med løn. Fondens alene foretage udbetaling, der svarer til feriens længde, når feriens længde og beløbet kan ligge inden for begrænsningen i § 3, stk. 2. Hvad feriegodtgørelse angår, er situationen den, at lønmodtagerne normalt får deres feriegodtgørelse fra Feriekonto eller en feriegarantiordning. Skulle dette ikke være tilfældet, vil fonden betale under forudsætning af, at betalingsforpligtelsen påhviler den arbejdsgiver, som er under betalingsstandsning. Mange lønmodtagere med